

ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΒΡΟΥ

Κομάντο του μπύρ-οπλου βραχίονα του Antifa Thrash έλαβε πρόσκληση από παλιό φίλο, του οποίου η metal μπάντα έπαιζε live στο πρόσφατο φεστιβάλ της ΕΠΟΦΕ στο λιμάνι. Στην είσοδο του χώρου η πρώτη μουσθέρια φάτσα τον έβαλε να αναρωτιέται, μωρέ σαν ποιόν μοιάζει; Πέρασε μπροστά από πολλά εκ πρώτης όψεως αδιάφορα περιπτερα από πολιτιστικούς συλλόγους μέχρι να φτάσει στο μπαρ, και στο ταμείο τι να δει; Όχι μία αλλά δυο χρυσαυγίτισσες (από τις συνολικά τρεις), γνωστές από φωτογραφίες "κοινωνικής προσφοράς του κινήματος". Ξαφνικά η ομίχλη διαλύθηκε και άρχισαν και οι υπόλοιπες φάτσες να φαίνονται γνωστές. Το ποιόν του προέδρου της ΕΠΟΦΕ, γνωστού αρχαιόπληκτου υπερπατριώτη βιβλιοπώλη του γνωρίζαμε, αλλά δεν περιμέναμε ότι το σύνολο των "πολιτιστικών φορέων" θα ήταν μια φασιστική σφηκοφωλιά.

"Ρε κερατάδες έχετε ιδέα τι είναι εδώ που με φέρατε;" ρωτήθηκαν οι αριστεροί οργανοπαίχτες. Θα δεχτούμε ότι μπορεί να μην ήξεραν τι παίζει μέσα στην ΕΠΟΦΕ (αλλά άμα το πάμε έτσι θα δεχτούμε και ότι κάποιοι συριζαίοι το γενάρη που μας πέρασε δεν ήξεραν ότι είναι φασίστας ο Καμμένος!). Θα δεχτούμε ότι εδώ είναι επαρχία και οι ευκαιρίες να παίζουν live λίγες, αλλά όχι κι έτσι! Αν τους ένοιαζε πραγματικά ποιόν προβάλλουν και σε ποιόν φέρνουν έσοδα όταν παίζουν, ο μόνος τρόπος να διασφαλιστεί είναι να μην πηγαίνουν όπου τους καλούν σαν μουσικάντρες (και μάλιστα απλήρωτοι!), αλλά να έχουν ενεργή ανάμιξη στη διοργάνωση των ιδίων των συναυλιών τους, έστω και μόνο για να μη διαστρεβλώνεται το νόημα της μουσικής που παίζουν (αν θεωρούν ότι έχει κάποιο νόημα βέβαια). D.I.Y. OR DIE!!!

Το παρόν έντυπο τυπώθηκε σε ~500 αντίτυπα Α4. Αν σας λείπει κάποιο παλιότερο τεύχος, για την αποφυγή της κατασπατάλησης της (ανύπαρκτης) περιουσίας μας, κατεβάστε το και τυπώστε το μόνοι σας από το <http://antifathrash.espivblogs.net>

ANTIFA THRASH

ΤΕΥΧΟΣ 15
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ 2015
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

1 ΧΡΟΝΟΣ ΑΝΤΙΦΑ ΘΡΑΣ!
(ΚΑΙ ΠΟΥ 'ΣΤΕ ΑΚΟΜΗ!)

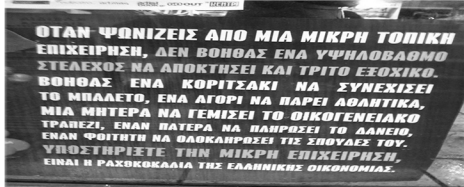
ΓΙΑ ΕΥΧΕΣ, ΚΑΤΑΡΕΣ, ΚΡΑΙΜΟ Η'
ΓΙΑ ΑΠΛΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΤΕΛΟΣΠΑΝΤΩΝ
antifathrash@espiv.net

ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΧΕΡΙ ΜΕ ΧΕΡΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΥΠΕΡΧΡΕΩΜΕΝΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΛΟΥΜΠΕΝ ΜΕΓΑΛΟΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΣΗΣ,
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΠΙΣΙΝΕΣ ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΩΝ,
ΑΥΣΗΤΗΡΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ.

ΤΙ ΜΠΑΝΙΣΑΝ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

Τι μας λέει το μικροφωνικό που κόλλησε αυτή την ταμπέλα στη τζαμαρία του μαγαζιού του; Ότι η μεγάλη (σίγουρα θα εννοεί και ξένη) επιχείρηση παράγει βίβες για τα βαθύπλοτα στελέχη της. Η μικρή τοπική επιχείρηση από την άλλη, αν στηριχτεί κατάλληλα παράγει μηλίτικο, οικογενειακό τραπέζι, δάνεια και σπουδές. Και στις δυο επιχειρήσεις η συζήτηση γίνεται σαν να μην υπήρχαν εργάτες, συνεπώς αυτοί οι τελευταίοι δεν μπορούν να δουν τίποτα κοινό μεταξύ τους. Στην πράξη, συνήθως ο εργάτης του πατέρα-που-πληρώνει-δάνειο τελικά δέχεται να παίρνει μισό μισθό από ότι οι εργάτες της πολυεθνικής ώστε να μείνουν λεφτά στο αφεντικό και για μπαλέτο.. Η μικρή τοπική επιχείρηση λοιπόν, εκτός από ραχοκοκαλιά της οικονομίας είναι και ιδεολογικός κυρίαρχος σε αυτή την κλωωχώρα. Ακόμα και οι εργάτες έχουμε μάθει να σκεφτόμαστε με τον τρόπο των (μικρών) αφεντικών μας, σαν να είχαμε τα ίδια προβλήματα. Μας φταίνε τα μονοπώλια, οι γερμανοί και οι κινέζοι χωρίς να μας ενοχλεί ο μαγαζάτορας που δε βγαίνει να μας πληρώσει ή ακόμα ο ίδιος μας ο

γονιός για τον οποίο δουλεύουμε δωρεάν.

Κάθε κλάση των αφεντικών για την κρίση είναι απόπειρα να φορτώσουν τα προβλήματά τους πάνω μας, στοχεύει στην υποτίμησή μας, οικονομική αλλά και διανοητική. Μέχρι στιγμής τα πάνω περιήρημα και θα συνεχίσουν έτσι, εκτός αν μάθουμε να σκεφτόμαστε σαν εργάτες, αν ξαναβρούμε την εμπιστοσύνη μεταξύ μας αντί να υποστηρίξει ο καθένας το δικό του αφεντικό, αν αναγνωρίσουμε και κυνηγήσουμε τα δικά μας αυτοτελή εργατικά συμφέροντα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΗ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ;

Πριν ένα ακριβώς χρόνο ξεκίνησε αυτό το πολυτελές φυλλάδιο με στόχο, όπως έγραφε, "να μιλήσουμε οι ίδιοι-ες για λογαριασμό μας", γιατί νιώσαμε το κενό που υπήρχε στο να μιλά κανείς για τον εαυτό του. Όχι μόνο οι διάφοροι αριστερο-δεξιοί ειδικοί, κομματικά στελέχη και επιστήμονες, που μιλούσαν για τους εργάτες, για τους μετανάστες, αλλά ακόμα και λεγόμενα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα που λίγο-πολύ συμμετείχαμε μιλούσαν για την κοινωνία, για το κράτος από τη θέση του

εξωγήινου παρατηρητή, χωρίς να ξεκαθαρίζουν την υποκειμενική τους θέση και τη σχέση τους με αυτά. Από τότε πολύ συχνά σε αυτές τις σελίδες έχουμε χρησιμοποιήσει τη φράση "εργάτες, άνεργοι, φοιτητές και μαθητές δηλαδή μελλοντικοί εργάτες και άνεργοι!", άλλες φορές για να περιγράψουμε την πάρτη μας και άλλες για να δείξουμε σε τι κόσμο προσπαθούμε να απευθυνόμαστε. Οι προσεκτικοί αναγνώστες θα έχουν καταλάβει ότι εννοούμε "εργατική τάξη", αλλά προτιμάμε την προηγούμενη λογοτεχνική τσακηνιά ώστε οι απρόσεκτοι αναγνώστες να μη μας μπερδεύουν με κκε ή ανταρσνα. Ο λόγος είναι ότι δεν εννοούμε το ίδιο που παριστάνουν ότι εννοούν οι αριστεροί βραχιόνες του ελληνικού κράτους.

Πρώτα πρώτα εργατική τάξη για μας δεν είναι άθροισμα από άτομα που τυχαίνει να είναι μισθωτοί, χωρίς καμιά σχέση ή έγνοια του καθενός για τους υπόλοιπους. Επίσης, θεωρούμε γελοίο να θεωρεί κανείς ότι η μισθωτή σχέση αρκεί για να κάνει κάποιον επαναστατικό υποκείμενο. Αυστηρώς ξέρουμε και εργάτες που υπερασπίζονται το αφεντικό τους, και άνεργους εθνικιστές, και μαθητές που την πέφτουν στους μετανάστες, και μεταπτυχιακούς φοιτητές που κάνουν έρευνα για λογαριασμό του στρατού. Τέλος, οι σύγχρονοι προλετάριοι των νότιων βαλκανίων μικρή σχέση έχουν με τους εργάτες της βιομηχανικής κλωστοϋφαντουργίας στην αγγλία του 17ου αιώνα (για τους οποίους έγγραφο ο γνωστός μουσάτος), τόσο στο είδος των δουλειών που κάνουν όσο και στο πνευματικό επίπεδο, στα προσόντα και τις δυνατότητες για αλληλεπίδραση μεταξύ τους και με την υπόλοιπη κοινωνία.

Πού τα ξέρουμε εμείς όλα αυτά; Πρώτον την εργατική τάξη τη βλέπουμε κάθε πρωί στον καθρέφτη του μπάνιου, έχει τα χάλια της αλλά αυτή είναι. Δεύτερον, συμμετείχαμε στην περσινή εργατική έρευνα της αυτόνομης ομάδας Fallout, που με μια σειρά από συνεντεύξεις συντρόφων και φίλων προσπάθησε να αποκτήσει μια εικόνα από πρώτο χέρι για το πού είναι η εργατική τάξη σήμερα, τι δουλειές κάνει, πώς ζει, τι έχει μέσα στο κεφάλι της κλπ. Αν τελικά μας ρωτούσε κανείς τι είναι εργατική τάξη, θα λέγαμε ότι δεν είναι ένα πράμα που υπάρχει για να ορστει, αλλά μάλλον ένα πράμα που συμβαίνει(*), ένα ζωντανό μίγμα από συμπεριφορές, ιδέες και πράξεις που ξεκινούν από την αναγνώριση κοινής θέσης μέσα στην κοινωνική ιεραρχία. Με λίγα λόγια, εργάτης μπορεί να είσαι αλλά η εργατική τάξη για να "συμβεί", για να έχει νόημα σαν έκφραση, χρειάζεται και πολλή και σκληρή αντι-ρωτική δουλειά, αναγνωριστική κοινών ταξικών συμπεριόντων, αναγνώριση των αφεντικών και του κράτους τους σαν εχθρό, αυτόνομη οργάνωση μακριά από κόμματα και επίσης μια συνδικάτα, κατάργηση των ιδεολογιών των παρελθόντων που υπάρχουν μόνο για να εμπυδίζουν αυτό ακριβώς το πράμα-εργατική τάξη να "συμβεί". Αυτό έχουμε στο μυαλό μας όταν αναζητούμε συντρόφους γράφοντας, πληρώνοντας και μοιράζοντας αυτές τις σελίδες κάθε μήνα.

(*) Παρόμοια άποψη διατύπωσε πρότος ο Ε.Ρ.Thompson στο βιβλίο "The making of the english working class". Ο απόλογος έχει μεταφραστεί στα ελληνικά από την εκδοτική ομάδα Antifa Scripta και υπάρχει στο www.antifascripta.net >βιβλιοθήκη >γαλιάνομαυρο

